

Веселитѣ другари.

(Кѣмъ началната картинка)

Вижте, колко се радва малката Лиза! Тя взела Барона въ пола, а около нея се наредили всичкитѣ ѣ другари, съ които играе. Лиза ходи боса. Тя нѣма ни кукла, ни книга съ картинки, ни други играчки, както градскитѣ дѣца, ала е много доволна и се весели отъ сърце съ двукракитѣ си и четирекраки другари. Най-много тя си играе съ добрата Кера и двѣтѣ ѣ дѣчица—двѣ малки палета. Такива умни кученца нѣма никждѣ. Тѣ търчатъ всѣкога слѣдъ Лиза. Когато дойде врѣме за училище, тя се измѣква полека отъ къщи, за да не я забѣлѣжатъ тѣ, защото ще се завтекатъ подиръ нея и ще отидатъ чакъ въ училището. Разбира се, че тамъ всичкитѣ дѣца ще се зарадватъ, като видятъ малкитѣ палета, дошли на гости въ училището, ала учителътъ се мръщи. А и Лиза ги не ще въ училището. Тя трѣбва да внимава въ уроцитѣ и да не мисли за кученцата.

Ала пуснатъ ли ги отъ училище, Лиза оставя книгитѣ си вкъщи, тича право въ яхѣра и започва да милва по редъ другарчетата си. Сега държи Барона, а слѣдъ него ще вземе Хектора, комуто вече взе да се струва, че тя милва много Барона. Въ това врѣме Лиза приказва на Кера. Кучката пѣкъ си върти радостно опашката и поглежда гордо-гордо кѣмъ дѣцата си, като че иска да каже: „Има ли по-хубави дѣца отъ моитѣ?“